

דברי הכפר

**האהבה היא נצחית !
כל עוד היא מתמשכת.**

גיליון מס 1920 * כא חשוון תשס"ה * 5 בנובמבר 2004

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

7.11	עדי לינטון נעמה ברור (נכדה) ענבר איסטון (נכדה)	11.11	דיאן ניימרק ניצן ג'קסון
8.11	עידן בן-זאב נרית גינת ניב-שולי דדוש	12.11	אורי אדלשטיין אלישע וולפין
9.11	עדיה שרקי ארז בלגורי	13.11	דגלס ארנולד רפי פרנק שר קסדן זהר דבולט מרב לוי (נכדה-סמברג)
10.11	גדי עמית אילן המאירי אסי שוורץ ניצן טובים (נכדה גנסלב) עתליה יצחקי גב' ברכה אגם		

מזל-טובו

ימי נשואין

7.11	בברלי ויוני בן-חיים
9.11	דנה ואודי אגם חן וזהר דבולט ליאת ועמק יצחקי קלי ואבירן פינק
11.11	נעמי וחנן וטרמן
13.11	רחלי ודודי פוקס

מהעורכת

מלאו כבר שלוש שנים (ושלושה חודשים) להיותי עורכת העלון הקיבוצי הכי מבוקש בכפר.

כתבנו הרבה ימים של אושר ושמחה התלבטויות כאב לידות ימי הולדת ונישואין. העיתון הוא כר נרחב חופשי לביטוי החברים, ואני שמחה על כל מאמר וכתבה שמביא חבר או בן, על כל מילה שמיישה רוצה לבטא בקול רם והוא יכול. כי כאן המקום של החברים – לומר את דברם, דעתם לבטא את ההתרששויות הקורות סביבנו ואותנו.

כמו החברים כן גם מצאו חברי ההנהלה מקום בעלון לומר את דברם. העיתון הזה הוא חשוב מאוד לכולנו. בנים וחברים שעדיין לא החליטו לחזור לכאן (אבל תמיד יקראו למקום הזה "הבית") מצפים בקוצר רוח שדויד אלמן ישלח להם את ה"דברי" השבועי הזה על כנפי האינטרנט. גם להם יש כאן מקום לביטוי.

בחזון – פתיחת העלון לשיח וכתובה של התושבים כאן. כמו כן חשבתי באיזשהו שלב לפתוח דף פירסום בעלון. פירסום ברוח התקופה – בתשלום כמובן, שיעזור לממן את העיתון. יש עוד רעיונות, וגם ראינויות בדרך. וגם חזון למועד.

"דברי הכפר" - העיתון הזה הוא אנחנו, הוא משקף את מצב החברה, הרוח והחומר. הוא ההשתקפות של המקום ושלנו בתוכו.

בעלון שלפניכם, משתף אותנו קובי בדו-שיח שהוא מנהל עם שכניו. דו-שיח חשוב – הלוואי וגם יוכיח את עצמו בשיפור פני הדברים. וגם... איזה מזל שמנהל המפעל שלנו ידע להתראיין בעיתון תעשיות. ראיון מעניין. אני אישית למדתי מתוכן הראיון הזה המון על המפעל שלנו - על המפעל שלנו מדובר!!! ממש מרשים. ונראה לי שכדאי להכיר אותו, את אורי הזה, נשמע כאיש אשכולות ובהחלט אדם מעניין.
תודה לציונה שהביאה את המאמר והדפיסה אותו למערכת "דברי".

ולסיום למי שלא הבין עד עכשיו, משהו ב"מאמא לושן" (Mameh loushn).

We could learn a lot from crayons:
some are sharp, some are real pretty, some
are dull, some have weird names, and
all are different colors, but they all
have to learn to live in the same box.

שבת שלום, ועוד הרבה ימים טובים מאלה. שושנה שרקו

פירורים והרהורים

אירועים דרמטיים לא היו חסרים בסוף השבוע שעבר.

ערפאת שוכב חולה מאוד והוטס לפרוץ וחשבנו – נו, יהיה קצת שקט אצלנו – לפחות עד שיחלים או עד ש...! לצערנו טעינו ושוב פיגוע קשה בת"א והיאוש ממשיך לשלוט.

גם ההצבעה בכנסת הוסיפה מתח וזכרתי את הדריכות שבה האזינו לשידור מעצרת האו"ם באותו נובמבר לפני שנות דור – להבדיל!

ואז, כמובן, הקלפי אצלנו – לא פחות מתוח עם תוצאות דומות למרוץ שבין בוש וקרי. כמעט חצי/חצי. היו כאלה ששמחו וכאלה שבכו ורק העתיד יגלה לנו מי צדק בסופו של דבר.

היורה ירד גם הוא בסוף השבוע, אם אפשר לקרוא לטיפות המעטות האלה "גשם"!

אחרי הופעת הגיליון האחרון של "דברי" – שיחת היום התמקדה סביב הכתבה-סיפור-אגדה המסוגגנת כל כך יפה של רונן ירון. למה בדיוק הוא התכוון בפסוק המסיים? כאשר שאלתי את רותי מ, היא חייכה חיוך סלחני ומלמלה משהו על "4 על 4".

פינת הפינוק: רוצה לפנק את אשתך, אמא-אבא, חייל-חיילת במשפחה? לא צריך להתרחק, הכל נמצא כאן בביתנו אנו. ארוחת בוקר דה-לוקס ישר לבית ממטבח המשובח של רינת אורן. שעה-שעתיים בספא של בלהה על מגוון הטיפולים שיש בו – ולקינוח, טבילה תראפית בבריכה המחוממת היטב "שפירית" של צביה כץ. (כרגע הבריכה עדיין בדרך – אז סבלנות בבקשה!) ובמידה ויש לך עוד כוח, אפשר להיכנס ל"המפגש" בערב יום ג' למרק חם וסלט.

בהליכה היומית שלי מדי בוקר עד לסיבוב טובא, שמתי לב שבבית על יד תחנת הדלק נפתח ה חנות קטנה (ולא בדיוק מטריפה) שעל הפתח כתוב בצהוב על גבי כחול "טאבון הגליל", אז הבוקר נכנסתי וקבלו את פניי 2 צעירים מאובקים בקמח. כן, אפשר לקנות שם פיתות טריות מכל המינים, עם זעטר, גם חומס ולבנה, ובטח יוסיפו עוד, כך, אם בא לכם הליכה קלה של כ-15 דקות בשבת בצהריים או לפנות ערב. פתוח עד שעה 21.00, כך אמרו.

בתשבע מוסרת שמדריך הטלפונים עם כל המספרים החדשים יהיה מוכן בעוד שבועיים. ד"ר אן עזבה אותנו סופית היום – (יום שני) ושוב אנו מאחלים לה כל טוב במקום החדש.

ברוכים הבאים לפרנק וו' ובת זוגתו, שחוזרים הביתה לזמן מה ליהנות מן הסתיו הישראלי. וברוך הבא גם לנועם שיין וחברתו שמבקרים את המשפחה. שבת שלום ושקט ושבוע טוב. אילזה

נחזמינו למשפחת פרלסון על מות דני ז"ל, הבן של מרגרט אחותה של רג'י.

מומנט...

פעם או פעמיים בשנה היינו עורמים תיקים, דוחפים ארגז אבוקדו לכל המשפחה ונוסעים לבקר את הורי בעלי בעיר. ביתם, נמצא בקומה רביעית, אין מעלית. לפנות ערב וכימי השבת אין הרבה מה לעשות למטה, אז היינו יושבים במרפסת. משם אפשר היה להביט לרחוב. האווירה ברחוב זרה לי, ווריאציות צבעוניות של עוברי האורח, חלקם לאחר התפילות ממהרים להגיע לביתם לפני כניסת השבת וחלקם עמוסי שקיות מלאי כל טוב לשבת. בערב, חרקה של מכונית דוהרת בסיבובים, סירנת האמבולנס. בני הקטן צוהל למראה

מונית "הנה משטרה!!" ובעלי חוזר בסבלנות ומסביר על צבעי המנורות על גג הרכב המסמלים רכבי שירות שונים, בעיקר הוא מתלהב מאוטובוסים – אין ספק רכבים מרשימים ילד שהטרקטורון אצלו הוא עניין של שיגרה.

בלילה היינו מתקשים להירדם. מנועי אופנועים רועשים ומכוניות, מקצתם כוללים מוסיקה עדתית הבוקעת מחלונם שהיה במתכוון פתוח. למחרת בבוקר היינו מתכייפים ומתפנקים בהתעוררות רגועה, אוכל טוב של סבתא מוגש מדי שעה, נוסעים לים, לגן החיות והילדים נהנים מכל רגע.

הבית היה בגודל של 2 חדרים, מטבח, וללא מזגן. כשנה לפני שחמי נפטר הוא הספיק לסגור את המרפסת במו ידיה הלמודות עבודה קשה, להוסיף סלון ומזגן שהנעים לשבת בו.

היום חמותי הקשישה חיה עם בתה הבכורה. אני שקטה כאשר אנו נפרדות, היא דואגת לטפל בכל בעיותיה הסיעודיות, רופאים, נסיעות, תשלומים, משק בית. היא שם, כאשר היא תזדקק לאוזן קשבת ויד תומכת. **היום** אני יודעת שבבית הזה **תמשיך** ותגור בתה הבכורה.

אנו תמיד נמשיך ונשמח לבקר במעט הכסף, שנותר לנו לאחר ששילמנו את כל המיסים לקהילה בה אנו חיים. בכפר קטן, בו מספר לא קטן של קשישים מסבירי- פנים, שמתכוונים לכך כשהם שואלים לשלומי ואני עונה באותה נימה ומוסיפה "מה עם הכאבים?" ותשובתם פנים מסויגות אשר השלימו עם הכאב כבר מזמן.

את המקום הזה אני רוצה לנשום ולהריח, להביט בירוק השולט לחוץ את איוושת הרוח הגלילית ולשמוע את קולות הציפורים והתנים - אני בבית. אולי ילדי ימשיכו לחיות כאן איתי, לשמור עלי ועל ביתי ועל צביון הכפר שכל כך אוהבים לבקר אחרים.

באהבה אלינועה

דו"ח מביקורי אצל ראש מועצת טובא / זנגרייה

לפני כשבועיים התקיים ביקור ביוזמתי אצל ראש המועצה השכן. לקחו בו חלק אלק ואורי אמיר- מהנדס המועצה ואנוכי.

עסקנו בשלושה נושאים:

1. יריות מהכפר לכל עבר.
2. טיפול בצומת מסוכנת כפר הנשיא/טובא

3. תחנות עצירה לתחבורה ציבורית – טיפול משותף.

1. כידוע לכל החברים, תופעת היריות מטובא לכל עבר בזמן של "פנטזיות", הפכה למטרד קשה ובעיקר מסוכן. ביקשנו את טיפולו בסוגייה. בזמנו שלחנו על כך מכתב לראש המועצה חוסיין אל הייב, ולכל הכתובות האחרות הרלוונטיות:

מועצה שלנו, משטרת ישראל וכו'.

ראש המועצה הראה לנו מכתב שהוא הפיץ בכל בית אב ביישובו, ובו הוא קורא לחדול מנהג נפסד זה ומנמק כהבנתו. (תרגום המכתב מצורף) מהמשטרה עדיין לא קיבלנו כל תשובה בנדון.

2. בסוגיית הצומת המסוכנת אנו מתכתבים כבר זמן רב. ביקשתי מאלק ומאורי אמיר להתלוות אלי לפגישתי עם ראש המועצה ואכן כך היה. סוכם שלקראת סלילת כביש חדש בטובא בשבועות הקרובים, יוקמו 3 הגבהות על הכביש במרחק מתאים מהצומת על מנת לעכב את הבאים מהכפר בנסיעה מהירה אל עבר הצומת המסוכנת הזו. אני תקווה שאכן הדבר יבוצע וימנע להבא את מקרים של כמעט תאונה או חס וחלילה תאונות כפי שכבר קרה. אורי אמיר מהנדס המועצה, עוקב אחרי הנושא ואכן אני תקווה שיבוצע בקרוב. לטווח הארוך ביקשנו שיתכננו מעגל תנועה בצומת זו. אליבא דאורי זה הפתרון הנכון לסוגיית הצומת המסוכנת הזו.

3. תחנות עצירה של רכב ציבורי (אוטובוס) בצומת כפר הנשיא. לצערי, לא נראה פתרון טוב באופן. אורי טוען שלא ניתן לעצור בצומת לא מצפון ולא מדרום. אלא במקומות שהוקצו למטרת עצירה לנושאים: לבאים מצפון אחרי צומת ראש פינה, ולבאים מדרום לפני צומת כפר הנשיא.

בברכה

קובי לם

תרגום המכתב שהופץ לתושבי טובא זנגרייה

תושבי טובא – זנגרייה שלום

הנדון: תופעת היריות בשמחות ואירועים

1. עם סיום עונת החתונות, אנו מברכים את החתנים והוריהם.

2. תופעת החתונות הנה תופעה חברתית מובהקת, אך תופעת היריות בשמחות הנה תופעה מבישה ומביאה לאסונות ובעיות אם זה לטף, לנשים, לזקנים ולכולם. כל מי

שיורה בחתונה חושב שזהו מעשה גבורה, אך הגבורה היא בהשתתפות בשמחה ובשמירה על איכות החיים והסביבה והשייכות לכפר ובניו... ומה אשמתם של הילדים והנשים והזקנים ושכננו מהקיבוצים הסמוכים לשמוע את היריות באמצע הלילה.

לכן אנו פונים אליכם ומבקשים בתוקף להימנע מתופעות חמורות אלו ולהימנע בכלל מתופעת היריות בשמחות ובכל אירוע אחר, כי כל מי שמשתמש ביריות בשמחות הוא עלול להשתמש בנשק זה גם בעת משבר או קטטה.

כל זה ע"מ לשמור על חייכם וחיי האחרים.

בכבוד רב

חוסין אלהייב
יו"ר מ.מ. טובא זנגריה
ס/יו"ר מרכז השלטון המקומי

אמיר אהרון
מפקד תחנת משטרת צ.ח.ר.

מתוך עיתון "תעשיות"

עיתון לתעשייה ולמפעל 24/10/04

רונת בר-אילן

ראיון קל עם מנכ"ל

אורי אולינר – מנכ"ל הבונים

מפעל הבונים מייצר ברזים כדוריים ומפעילים פנאומטיים לכל סוגי התעשייה. החל מתעשיות המוליכים למחצה, התרופות, ביוטכנולוגיה, מזון, פטרו-כימי, גז וכל התעשיות התהליכיות. המפעל הוקם לפני למעלה מ-50 שנה בקיבוץ כפר-הנשיא שבגליל-העליון, המפעל בבעלות מלאה של הקיבוץ וממוקם בסביבתו הקרובה. למפעל חברות בנות בארה"ב, אנגליה והודו.

מזה שנה ושלושה חודשים עומד בראש מפעל הבונים אורי אולינר, "מנכ"ל חיצוני" כפי שזה נקרא בעגה הקיבוצית. אולינר (50), הגיע להבונים לאחר שורת תפקידים מגוונת ומאתגרת, שכללה בין היתר את ניהול חב' גלטרוניקס (יצרנית אנטנות לתחום הסלולר), ניהול בכיר בקבוצת המלט (חברה יצרנית של ברזים ומחברים) ושורת תפקידי ניהול בכיר

בטכנולוגיה להבים מקבוצת ישקר, בבעלות סטף ורטהיימר. כניסתו של אולינר לתפקיד לוותה ברה-ארגון גדול מאוד בשינוי מבנה ההוצאות של החברה, שינוי סדרי עדיפויות בשיווק ובפיתוח, שינוי מבנה החברה בארה"ב ועוד.

אולינר: "ברזי הבונים משמשים בכל התהליכים שבהם יש הובלה של נוזלים וגזים מכל

סוג, כולל חומרים ותמצות מאוד מיוחדות. החל מקיטור, מים ועד חומרים מורכבים וקשים. ייצור המפעיל הפנאימטי (Compact) המפקח על סגירה ופתיחה של הברז בשליטה חלקית או מלאה, יתרונותיו של המפעיל בתגובתו המהירה, חיסכון באנרגיה ויכולת עמידות גבוהה.

החברה מרחיבה את פעולתה לתחומים נוספים ולמוצרים מורכבים ומיוחדים המיועדים ליישומים קשים המחייבים לעמוד בדרישות טכנולוגיות מחמירות.

" 30% מתוצרתנו הולכת לשוק המקומי ו- 70% לייצוא. בין הלקוחות שלנו נמצאים כל מפעלי התעשייה – החל מכימיקלים לישראל, בתי-זיקוק, חברת חשמל, טבע, תרו, אוסם, תלמה, עלית, שטראוס, כרמל-אוליפנים, חיפה-כימיקלים וכו'."

אורי אולינר הוא בוגר הנדסה תעשייה וניהול בטכניון, מחזור '79. בשנת 1990 עבר את המתרגם מתפקידי הנדסה לתפקידי ניהול, ומאז הוא רק ממשיך לטפס. הוא מתגורר בכפר-ורדים, "כבר כמעט 20 שנה", לשם הגיע מחיפה, נשוי ואב לשלושה ילדים בני 24, 21, 17, 17, "מקסימים, אבל אל תכתבי את זה, כי מי לא חושב שהילדים שלו מקסימים?"

- מישור מהם מגלה עניין במכרות?

"לא".

- אכזבה?

"לא, לא דווקא. כל אחד שיתעסק בתחום שמעניין אותו".

- מי המתחרים שלכם?

"המתחרים שלנו בשוק המקומי הם יבואנים של ברזים, בעיקר מהמזרח הרחוק".

- עם הבלעדיות הזו אתם בטוח בגלגלים מחזור ענק.

"לא ענק, גדול, אנחנו מפעל בינוני, שמגלגל כ- 15-18 מיליון דולר בשנה".

- איך נראה היום שלך?

"אני נמצא די הרבה בחו"ל, אבל בתקופה שאני נמצא בארץ אני במשרד מ- 8 בבוקר עד בערך 7-8 בערב. עוסק בניהול השוטף, כולל קשרים עם לקוחות בארץ ובעולם, עבודה מול המוסדות הפיננסיים בארץ, פיתוח כיווני פעילויות נוספות במסגרת האסטרטגיה של החברה".

- מוצא את עצמך עוסק גם בתכנון, או שעברת סופית את הקורים

לניהול בלבד?

"לא מתעסק בתכנון עצמו. במפעל מועסקים כ- 130 עובדים, מתוכם 15 מהנדסים מוכשרים עם רקע וניסיון רב בתחום תכנון ופיתוח. המפעל ממוצב בין חמשת המפעלים ברמה הגבוהה ביותר בעולם, ועיקר היתרון שלנו הוא ביכולת לתת פתרונות ייחודיים

ללקוחות ע"י מחלקת פיתוח גדולה מאוד ומחלקת הנדסה שתומכת בלקוחות בצורה מאוד אינטנסיבית. זו הייחודיות שלנו, כי להתחרות בייצור קשה מול מתחרים. ויבוא זול מהמזרח הרחוק. היכולת שלנו להציע פתרונות ייחודיים ומוצרים משלימים נותנת לנו יתרון גדול בשוק".

- הצלחת מהשנה האחרונה:

"הסכם עם GSK – חברת התרופות השנייה בגודלה עולם, המטה שלהם זה באנגליה. חברה רב לאומית שמשווקת ל- 92 מדינות ברחבי העולם ומגלגלת מחזור של 30 ביליון דולר בשנה".

- נשמע כמו תפנית דרמטית בעתיד הכלכלי של החברה. איך הגעתם לזה?

"באמצעות השלוחה באנגליה והצגת פתרונות ייחודיים. החוזה שחתמנו איתם הוא לברזים ומפעילים פנאומטיים לאתרים של החברה באנגליה, אירלנד, סינגפור, בלגיה והונגריה. העסקה התבשלה 7 חודשים. מעבר לזה יש לנו הסכם דומה עם חברת התרופות הגדולה בעולם פיזר (Pfizer). זה הסכם חדש ואני לא רוצה להיכנס כרגע לפרטים".

- ייחוסים לאם אינכם יודעים מהו הייחוסים היוצאם?

- "יש לי פנאי בעיקר בסופי שבוע, מנסה לבלות עם משפחתי".
- **תחבירים?**
- "צלילה וטייס".
- **יש לך רשימה על מנוס קל?**
- "בקרוב".

מסיק... שמן... ומה שביניהם.

מזה מס' שנים אנו מוסקים זיתים מעצי הזית שבכניסת הקיבוץ ומאזור בית הקברות, ומייצרים שמן ביתי נקי וטהור להנאת כולנו. השמן נמכר במרכולית במחירים סבירים המכסים את עלות עבודת המוסקים ואת בית הבד בלבד.

השנה חלו קשיים במציאת קבלנים המעוניינים לבצע את עבודת המסיק, פניתי לחמישה קבלנים באזור ותשובתם הייתה שלילית, בטענה שהעבודה קשה כדי לקבל אחוזים גבוהים של תוצרת שמן וניתן לרכוש שמן טהור במחירים סבירים בלי עמל. ניסיתי להסתייע בתיאלנדים העובדים במשתלה אך גם זה לא הסתדר.

לצערי השנה לא נהנה מיכול הזיתים.

חברים אשר מעוניינים למסוק זיתים באופן עצמאי ומעוניינים לקבל ציוד והדרכה אשמח לעמוד לרשותם.

בברכה

לן ויינטרוב

מחפשים מוצאים

נמצאו אופניים שילדה בצבע כסף – אדום.
פרטים ניתן לקבל אצל שני שובל בטל. 4088

מועדון החברים.

ברצוני לחדש את המסורת של שתיית תה/קפה במועדון, בערבי שבת, אחרי ארוחת הערב.
מחפשת מתנדבים שיפתחו את המועדון ויהיו האחראים במשך הערב.
יהיה נחמד אם תארגנו איזו פעילות או משהו, אשמח לקבל רעיונות יצירתיים...
ביום שישי זה מרקי יציג ציורים שהשאירו תלמידים מהאולפן – מי שמעוניין יוכל לקבל תמונה.

שבת שלום, מרים כהן.

הקול בגלל מסמר אחד

ביום שישי ה-30 באוקטובר ישב חברנו אודי ווגנר לשתות כוס קפה ולקרוא את העתון של יום שישי. ישב וקרא ושכח את השעה. עד שהגיע לעמוד האחרון, הסתכל בשעון והבין שפיספס את הקלפי.

העובדה שחבר אחד לא הצביע הביאה לתוצאות הקלפי העגומות כפי שהן.

באופן כללי אני מצביעה בעד הדמוקרטיה ומוכנה לקבל את דעת הרוב גם כאשר אני מגויה במיעוט, אבל כשמדובר בשינוי כה משמעותי בשיטת הניהול והטלת עומס כבד כל כך על אנשים בודדים, הזנחה מסויימת של טיפול בענפים מכניסים, פשוט לא הוגן לדעתי לתלות את כל האשם על כתפיו המיוסרות של אודי ווגנר. יתרה מזו, זה אבסורד.

"דמוקרטיה זו דמוקרטיה" יגידו, ואיתן יוסיף שהזהיר שאנו חייבים לצמצם בהוצאות, ועוד מושהו יוסיף, שתמיד אפשר לדרוש הצבעה חוזרת על כל הצבעה שלא לרוחנו. וכולם צודקים, אבל חברים, מדובר כאן בקול אחד שישנה את חיינו, ואני מבקשת התייחסות לבעייתיות שיש בסוגיה.

בכבוד.
שמחה.

הבט אתורה בזעם - קדימה בחשיש

- רצינו להעלות את עניין המבנה הארגוני ...
- שוב? הנושא כבר לא על סדר היום?!!
- אז זהו, חשבתי, אוי לאותה חוצפה, להחזיר אותו לסדר היום ...
- על מה כבר יש עוד לדבר?
- על זה שהלכנו לישון עם תוצאות ההצבעה, וקמנו בבוקר עם משהו כמו מהפכה, שהתקבלה ברוב של 50.3% עם מעט מאוד מצביעים ...
- די! אתה לא הולך לטעון שהיה פה משהו לא דמוקרטי? כידוע לך, רוב הוא רוב, אפילו של שבר-אחוז, ואם לא נדע לקבל הכרעות, כלומר גם לקבל, נדרדר לאנרכיה, ומהר!!
- אני חייב להודות שאתה צודק, ובכל זאת חשבתי ...

- הלו??? תתעורר? היתה הצבעה, התקבלה החלטה, הנושא סגור, אתה לא תופס? אתה מתעקש לקיים את הוויכוחים של אתמול? בגלל שכמותך אנחנו מדשדשים במקום ולא מצליחים להמשיך קדימה. אפשר לעבור לנושא הבא?
- סליחה, במטותא, אפשר לקבל זכות דיבור מינימלית? אף אחד לא מת מלהאזין לדעה לא מקובלת??.... אה, קיבלתי, אבל שאנסה לא להגזים? טוב: אז כמו שאתה יודע, אני באמת (למען הגילוי הנאות) נגד המכונה הארגונית החדש, אבל מותר לי להביע את דעתי - שקבלת ההחלטה כפי שהתקבלה יוצרת מצב לא בריא.
- לא בריא? מה שלא בריא זה לא לדעת לכבד הכרעה חוקית....
- או קיי, צריך להודות שהיתה החלטה והיא חוקית למהדרין. אין על זה ויכוח.
- אז באיזו הצדקה אתה מערער על כך?
- זאת שאלה שמבקשת תשובה? זה משמח אותי.. אז ככה: א. אין שום הצדקה, ואני גם לא מערער. ב. אני מציע, עם הרבה כבוד להחלטה ולתומכיה, לשקול אם נכון בשבילנו להכנס למהלך כה משמעותי, בעיני - משהו בסדר גודל של "מהפך באורחות התנהלות חיי הציבור" אם יותר לי הניסוח המליצי, מה רצינו להגיד? כן: לבצע מהלך כה עמוק כשהוא נשען על תמיכת 72 חברים בלבד והוכרע על חודו של שליש האחוז!! זה פשוט מביא אותנו ליום שאחרי בתחושה של ספק לגבי התמיכה הציבורית שמאד נחוצה לשינוי בסדר גודל כזה.
- רגע רגע! לא הגזמת קצת? הרי למעלה מ-90 אחוז הצביע בעד ביטול המצב הקיים, לטובת אחת משתי האפשרויות. הצעת קולין או הצעת הצוות-זו כבר הכרעה משנית
-
- זהו שלא. (לדעתי כמוכן) הצעת קולין היא שינוי טכני בתוך המצב הקיים, לטוב ולרע. הצעת "הצוות" מביאה אותנו לעידן אחר. זה לא אותו כפר הנשיא, לא אותה דמוקרטיה....
- מה קרה? הרי לא ביטלנו את מרות האסיפה, את שלטון הרוב הדמוקרטי?
- נכון באופן פורמלי. הי, אז בכל זאת אפשר לדבר על זה? אני כבר מרגיש יותר טוב ... אז כמו שאמרתי - נכון באופן פורמלי. לאמיתו של דבר יהיה כאן מנהל-על, דבר שלא היה מעולם בכ"ה ואולי באף קיבוץ שעדיין שומר על עצמאות. זה יהיה "בוס" שיהיה קשה מאד להגיע אליו, ועיקר מעייניו יהיו שמורים לתחום העיסקי, שגראה תמיד, בכ"ה בשנים האחרונות המאיים ביותר והתובעני ביותר. אנחנו נהיה הגוף הדמוקרטי היחיד, אולי, שכראשו עומד "מנכ"ל" ולא קברניט, שהוא קודם כל חברתי
- שנמשיך?
- טיעונים מוזרים, אולי מעניינים, אבל איפה היית עד עכשיו? זה כאמור, פאסה. אנחנו בעידן של הבוקר שאחרי.
- אנחנו בעידן שבו בחרנו ונבחר להיות. אף אחד לא מונע מאתנו לקבל בהסכמה החלטה על סבב נוסף, אם זה מה שנחשוב לנכון. זה לא אסור ולא בזוי לבוא ולומר: "אנחנו, בעלי דעות שונות על מה שרצוי לקיבוץ, חושבים שצריך לחתור להסכמה יותר רחבה על מהלך מהפכני מסוג שהתקבל ולכן..."
- מה הסכמה? אתה בכלל מתנגד.
- לא הבנתי, ואני כנראה אשם. אז ככה: יתכן שלא-מעט אנשים, גם כאלו שתומכים בהצעה שהתקבלה, מתוסכלים מזה שרק 143 חברים הצביעו ורק מחצית מתוכם תמכו. אולי יש הסבורים שככה לא בונים חומה. וכן, התנגדתי נכון, וסביר שאמשיך להתנגד, ואולי אשתכנע. אנשים ימשיכו להיות כאן עם מחלוקות, אבל הכרעה ברורה מחזקת, גם "מתנגדים" מסתגלים אליה יותר בקלות.
- אז מה, עכשיו תהיה מלחמה?
- לא, לא תהיה מלחמה, אבל זה עוד לא אומר שיהיה טוב, ואני רוצה ומקווה שיהיה טוב.
- טוב!

